

ВЪ ВСѢКА ЛЮЛКА ДЕТЕНЦЕ

(Народна приказка)

Жетва. Полето се люлѣе отъ жетварски пѣсни, смѣхъ и викове. Женатъ, пѣятъ и се смѣятъ моми и момци. А млади невѣсти край шарени люлки милватъ милитѣ си рожби, люлѣятъ ги и се смѣятъ.

На край полето Илена самичка жене тѣхната нива. Деветъ години ходи тя невѣста, а още си нѣма детенце. Върже снопи следъ нея стариятъ ѝ свекъръ. Върже снопи, въздиша и на Илена дума:

— Илено, снахо Илено, погледни, снахо: На всѣка нива и круша. На всѣка круша и люлка. Въ всѣка люлка детенце. На наша нива и круша ни люлка, нито детенце!.. Иди си, снахо Илено, иди си, мжка ми е голѣма!... Иди на свекърва си помагай, самъ ще си нива поожена!..

Жално заплака Илена и у дома си отиде. Деветъ си крави издои и млѣкото извари. А свекърва ѝ дума:

— Иди си, снахо Илено!.. Иди си, не ща те! Ти не си за назе, че нѣмашъ рожба отъ сърдце!..

Нажали се Илена. Па грабна бѣли менци и отиде на студени, бистри извори, вода да си налѣе. Съгледа бѣло камъче, грабна го и въ пазуха го сложи. Деветъ го месеци носила, деветъ го месеци топила, камъче на дете станало!..

Сложила Илена детето въ люлка, па си на дѣора излѣзла. Съ златенъ се рѣженъ подпира и на слугитѣ говори:

— Слуги, ратаи, слушайте: въ житото пѣсѣкъ туряйте, кога ще го продавате!.. Въ виното вода сипвайте!.. Брашното съ пепель смѣсвайте, че имате вече господаръ!.. Да му богатство сбереме!..

Кога се Илена назадъ върнала и въ люлчица надникнала, детенце на камѣкъ станало.

Александър Майски